

Katri Kulmuni kesk

Kirjallinen kysymys tuulivoimalaitosten kiinteistöverotuksesta

Eduskunnan puhemiehelle

Hallitusohjelmassa hallitus on asettanut yhdeksi tavoitteeksi seuraavaa: "Suomi on saavuttanut 2020-ilmastotavoitteet jo vaalikauden aikana. Fossiilista tuontienergiaa on korvattu puhtaalla ja uusiutuvalla kotimaisella energialla."

Hallituksen tavoite korvata fossiilista tuontienergiaa kotimaisella energialla on erittäin kannatettava. Tuulivoima on yksi kotimainen, uusiutuva ja päästötön energiamuoto. Hallitusohjelmaan on kirjattu tavoite kannustaa julkista sektoria hiilineutraaleihin energiaratkaisuihin. Vuonna 2014 tuulivoimalla tuotettiin vain noin 1,3 % Suomen sähkönkulutuksesta. Tuulivoiman rakentaminen on kuitenkin kasvussa, ja hallituksen tulee edesauttaa tätä kehitystä mahdollisimman kustannustehokkaasti.

Tällä hetkellä tuulivoimasta kuntiin jäävä hyöty on varsin pieni, ja kuitenkin tuulivoiman rakentaminen, kuten muutkin energiatuotantomuodot, tuottaa kunnille aina jonkinlaisia maisema-, melu- ja ympäristöhaittoja.

Ongelma liittyy tuulivoimalaitosten kiinteistöverotukseen, joka ei nykymuodossaan kannusta kuntia tuulivoiman lisärakentamisen edistämiseen. Tällä hetkellä voimalaitosten kiinteistöverotuksesta säädetään kiinteistöverolain 14 §:ssä, jonka mukaan kunta voi päättää voimalaitoksille erillisen veroprosentin. Tämä veroprosentti voi olla korkeintaan 2,85. Tästä huolimatta kiinteistöverolain 14 §:n 2 momentin mukaan vesi- ja tuulivoimalaitokseen, jonka nimellisteho on enintään 10 megavoltiampeeria, sovelletaan yleistä, voimalaitosten kiinteistöveroaa alemmaa veroprosenttia.

Olennainen epäkohta liittyy siihen, että verohallinnon ohjeen (A81/200/2014) mukaan tuulivoimalaitoksena pidetään yhtä itsenäisesti toimimaan kykenevää tuulivoimalaa silloin, kun samalla alueella sijaitsee useita voimaloita. Tuulivoimapuistoja, joissa on useita tai jopa kymmeniä tuulivoimaloita, ei siis veroteta kokonaisuutena. Yksittäisiä yli 10 megavoltiampeerin tuulivoimaloita ei Suomessa ole yhtään, ja suurimmat yksittäiset tuulivoimalat ovat nimellisteholtaan 4,5 megavoltiampeeria. Voimalaitosprosentin määrittäminen tuulivoimalle on käytännössä tehoton. Tämän ei voida katsoa olevan lain tarkoituksen mukaista.

Jotta lain tarkoitus toteutuisi, tulisi harkita joko 10 megavoltiampeerin rajan poistamista tai huomattavaa madaltamista tai vaihtoehtoisesti tuulivoimaloiden tarkastelemista kiinteistöverotuksessa kokonaisina tuulivoimapuistoina silloin, kun samalla alueella on useampi itsenäisesti toimimaan kykenevä tuulivoimala.

Kirjallinen kysymys KK 124/2015 vp

Tällä hetkellä tuulivoimasta saatava kiinteistöverotuotto kunnille on vähäinen. Kunnilla on kuitenkin merkittävä rooli tuulivoiman edistäjinä. Tuulivoimaloiden tosiasiallinen saattaminen kiinteistöverotuksessa voimalaitosveron piiriin antaisi kunnille kannusteen edistää tuulivoiman rakentamista alueelleen, parantaisi kuntataloutta ja olisi yhdenmukainen hallitusohjelman verotuskirjauksen kanssa, jossa tavoitteeksi on asetettu verotuottojen lisääminen mm. kiinteistöveron ala- ja ylärajoja maltillisesti korottamalla.

Nyt, kun hallitus joka tapauksessa aikoo uudistaa kiinteistöverotusta, olisi tarpeen tarkastella myös vesi- ja tuulivoimalaitoksille säädetyn 10 megavoltiampeerin rajan tarkoituksenmukaisuutta. Vaihtoehtoisesti verohallinnon ohjetta voisi muuttaa siten, että tuulivoimaloita tarkasteltaisiin kiinteistöverotuksessa kokonaisina tuulivoimapuistoina silloin, kun samalla alueella on useampi itsenäisesti toimimaan kykenevä tuulivoimala.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Mitä hallitus aikoo tehdä kannustaakseen kuntia tuulivoiman lisärakentamisen edistämiseen ja

mitä hallitus aikoo tehdä korjatakseen tuulivoimalaitosten kiinteistöverotuksessa olevan epäkohdan sekä saattaakseen myös yksittäiset tuulivoimalat voimalaitoksille määrätyn kiinteistöveron piiriin?

Helsingissä 18.8.2015

Katri Kulmuni kesk